

AVIV MINISTRY

voor slachtoffers van verslaving en misbruik
Sinds 2005

*Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was.
Lukas 19 : 10*

Nieuwsbrief maart 2025

Geliefde vrienden en partners, shalom!

Hartelijk dank voor jullie gebeden voor ons en onze bediening.

Als ik denk over de levens van de dakloze verslaafden in Tel Aviv – hun ellendige situatie en wanhopige omstandigheden – voelt het alsof velen van hen al in de hel leven. Er is zo veel lijden, hopeloosheid, en totale duisternis ... Maar! – tegengesteld aan de werkelijke hel, waar geen ontsnapping uit is – hier, op de straten van Zuid Tel Aviv, wordt het Goede Nieuws nog steeds verkondigd en mensen kunnen nog steeds gered worden, en hersteld door Gods genade. Willen jullie blijven bidden voor hen!

In deze brief delen we een verhaal over een van de bezoekers van onze soepkeuken (zoals verteld door onze vrijwilliger Igal), zowel als een beschrijving van een onverwachte ontmoeting die onze leider Sergey had, samen met een vriend van onze bediening uit het buitenland, vlak bij ons afkickcentrum in Bersheva.

'IK VOEL EEN WARMTE EN EEN VREDE DIE IK NIET UIT KAN LEGGEN'

Die avond, tijdens mijn dienst bij Aviv Centrum, keek ik door het raam en zag een vrouw in een rolstoel stilletjes buiten zitten, aarzelend om binnen te komen. Ik stapte naar buiten en nodigde haar uit het centrum binnen te komen en wat te eten, maar ze leek wat in verwarring te zijn om dat te doen.

Dus pakte ik wat stoelen, zette een kleine tafel buiten neer en bracht haar een bord met eten, samen met wat warmes en kouds te drinken. Een andere vrijwilliger, Ruth, kwam er bij zitten.

'Kunnen we bij je zitten en wat praten?' vroeg ik haar.

Het antwoord was positief en het gesprek kwam los.

'Ik heet Rachel', zei onze gast. 'Ik kom uit het noorden, van Kyriath Shmona. Ik ben gescheiden en heb vier volwassen kinderen. Toen de oorlog begon moest ik van daar evacueren omdat het zo dicht bij de grens met Libanon was en Hezbollah doorlopend dat gebied aanviel.'

Ze stopte even en sloeg haar blik neer. 'Ik had toen last van een depressie en de artsen gaven me een recept voor medische marihuana. Het hielp een poosje, maar na twee maanden stopte de werking ervan. Toen vertelde iemand uit het noorden dat ik in Tel Aviv sterkere drugs kon vinden.'

Haar stem werd zachter. 'En zo kwam ik hier en begon drugs te gebruiken. Langzaam aan werd het erger – ik begon ze via injecties te nemen. Op een dag injecteerde ik op de verkeerde plek en m'n been zwol op. Ik ging niet naar het ziekenhuis omdat ik mijn drugsgebruik niet wilde laten weten, maar tenslotte werd de pijn ondragelijk. Ik had dus geen andere keus meer dan medische hulp te zoeken. De infectie was zo ernstig geworden dat de dokters een deel van m'n been moesten

amputeren.' Ze zuchtte diep, 'Het is nu zes maanden geleden sinds de operatie. Nu leef ik op straat.'

Mijn hart brak voor haar. 'Rachel, ik begrijp je beter dan je denkt', zei ik en deelde een deel van mijn getuigenis met haar.

'Yeshua (Jezus) kent je en kent de pijn waar je doorheen bent gegaan. God houdt zoveel van je dat Hij Zijn Zoon gaf voor jou!'

Rachels ogen vulden zich met tranen. 'Ik voel me alsof niemand me ooit nog wil. Ik voel me totaal afgewezen.'

Ik leunde naar voren en gaf haar een knuffel. 'God zal zich nooit van je afkeren', zei ik. 'Hij is er altijd op aan 't wachten dat je naar Hem toekomt.'

Ruth en ik legden haar uit over onze ontwenningscentra en hoe we mensen helpen die worstelen met verslaving en dakloosheid. Rachel schudde haar hoofd vriendelijk.

'Ik ben er nog niet klaar voor', zei ze.

Toen baden we met elkaar en toen we eindigden, veegde Rachel haar tranen weg en zei, 'Ik voel een warmte en een vrede die ik niet kan verklaren.'

Ik glimlachte en gaf haar nog een knuffel. 'Dat is doordat het Woord van de levende God je vult met Zijn warmte. Blijf alsjeblieft naar Aviv Centrum komen. Je bent hier altijd welkom – om te eten, wat te praten met anderen, en meer over Yeshua te horen.'

Laten we Rachel vasthouden in onze gebeden – dat Gods Woord door zal gaan te werken in haar hart.

EEN ONTMOETING TIJDENS HET ETEN

Die dag zaten mijn goede vriend Pastor Nicholas (die kwam om mee te werken in ons afkickcentrum) en ik te eten in een klein café in Bersheba toen een jonge man in vuile kleren ons benaderde. 'Wil je me wat geld geven?', vroeg hij, met zijn hongerige ogen gefixeerd op onze borden.

We zagen dat hij omkwam van de honger. 'Kom en doe met ons mee', zei ik, knikkend naar de lege stoel aan onze tafel.

Hij aarzelde, ging toen zitten. We gaven hem eten, en terwijl hij at begon hij open te worden.

'Ik maakte alijah naar Israël, vol hoop', begon hij, 'maar de dingen gingen niet zoals gepland. De ene mislukking na de andere ... en nou leef ik op straat, enkel maar bezig te overleven.'

Zijn stem daalde op fluisterniveau. 'Alcohol helpt de pijn te verzachten.'

We luisterden, vertelden toen ons eigen verhaal – hoe Jezus ons redde en ons nieuw leven gaf.

'Vind je het fijn als we voor je bidden?', vroeg ik vriendelijk.

Hij aarzelde een moment, knikte toen. We leidden hem in gebed tot het geven van zijn leven aan Christus. Toen hij de woorden herhaalde zag ik iets van verandering in zijn ogen – focus, misschien zelfs hoop.

Op dat moment kwam de eigenaar van het café naar buiten en gaf Alex (dat was de naam van de jonge man) een strenge blik.

'Valt hij jullie lastig?', vroeg hij scherp. 'Ik zal maken dat hij vertrekt.'

'Nee, alles is in orde', verzekerde ik hem.

Ik trok de eigenaar wat opzij en legde uit 'Wij zijn gelovigen en we proberen juist hem te helpen.'

De uitdrukking van zijn gezicht verzachtte. Even later kwam hij terug.

'Mijn neef is verslaafd aan de drugs', zei hij stilletjes.

'Alleen God kan werkelijk iemands leven veranderen', zei ik.
Hij zuchtte. 'Het is zo erg dat het niet uit maakt hoe – als het maar helpt.'
We wisselden telefoonnummers uit en hij beloofde zijn neef snel naar ons afkickcentrum te sturen.

Wat Alex betreft, hij zei dat hij niet nu al naar het centrum kon komen omdat hij nog dingen had waar hij voor moest zorgen, maar hij wilde wel mijn telefoonnummer aannemen.
We zeiden gedag en op weg naar huis baden Pastor Nicholas en ik voor hem, de Heere dankend voor de verbazingwekkende ontmoetingen die Hij ons die dag gegeven had.

MEER NIEUWS EN GEBEDSPUNTEN:

*** Willen jullie bidden voor **de bewoners van ons afkickcentrum****

Meestal hebben we zeven bewoners. Kortgeleden namen we twee nieuwe mensen op, maar een ervan kon niet op tegen de ontwenningsverschijnselen en ging na drie dagen terug naar de straten van Tel Aviv. De ander, Roman* – die de Heere kent maar door de moeilijkheden in het leven terugviel in alcoholverslaving – bleef drie weken en ging goed vooruit. Maar zijn vroegere werkgever belde hem en bood hem een baan aan met woonruimte, en Roman* accepteerde het aanbod.

We vinden het jammer dat hij niet in het programma bleef, maar we hebben duidelijk gemaakt dat, als hij terug wil komen en doorgaan met zijn herstel, de deur van het centrum dan altijd voor hem open staat.

Willen jullie voor hem bidden.

*** De vrouwendanscursus**

Onze gratis danscursus voor vrouwen, met Israëlische en Messiaanse muziek, die we halverwege vorig jaar startten, groeit gedurig. Er zijn nu al vijftien deelnemers – de meesten van hen zijn geen gelovigen.

Er is een sterke en warme relatie aan 't groeien tussen de cursusleider en de deelnemers.

De cursus wordt gegeven in het gebouw van onze kerk, *de Desert Flowers*, en sommigen van de vrouwen tonen interesse in de christelijke lectuur daar en stellen vragen.

Willen jullie doorgaan met bidden voor de deelnemers. Dat God hun harten aan wil raken en hen tot zich zal trekken.

*** Leiderschapstraining voor de leiders van onze bediening**

Een van de vrienden van onze bediening leidde kortgeleden een cursus voor de leiders van onze projecten. Hij deelde veel waardevolle ideeën en technieken voor werken met mensen die worstelen met verslaving. We hopen dat we, na deze dingen aangepast te hebben aan de Israëlische context en de mogelijkheden van onze bediening, in staat zijn dit met Gods hulp toe te passen – en hen die in nood zijn met nog meer effect te kunnen dienen.

Hartelijk dank voor het ondersteunen van onze bediening en voel je altijd vrij ook zelf je gebedspunten met ons te delen!

Verbonden met jullie in Zijn dienst,

Dov & Olga Bikas en Aviv Ministry Team

Voor meer informatie over onze bediening en voor giften zie onze website:
www.avivministry.com